

Hur ridlärare lär ut hjälpgivning

- ur ett anatomiskt perspektiv

SLUTSATS

Ridlärarna uttrycker en varierande förståelse avseende anatomiska beskrivningar och hjälpgivning. Särskilt bristfällig förståelse är det för vikt- och skänkelhjälperna. I vissa fall är instruktionerna inte fysiskt möjliga. Gällande hur ridlärarna beskriver att de instruerar ryttare att utföra hjälpgivning ur ett anatomiskt perspektiv finns en svag anknytning till den funktionella anatomin.

I flera fall skiljer sig ridlärarnas instruktioner om hjälpgivning åt sinsemellan.

Det förekommer även motsägelser i ridlärarnas instruktioner jämfört med det som finns beskrivet i Ridhandboken 1. Att ridlärarnas instruktioner skiljer sig åt kan bero på att det saknas relevanta delar i deras utbildning för att möjliggöra instruktioner ur ett anatomiskt perspektiv.

Syftet med denna studie var att öka kunskapen om ridlärarens instruktioner kring hjälpgivning. Detta genom att undersöka hur

ridlärare instruerar hjälpgivning ur ett anatomiskt perspektiv, och om det finns en skillnad i deras beskrivningar och i så fall hur dessa skiljer sig åt. Metoden som användes för att besvara frågeställningarna var en kvalitativ enkätundersökning. Materialet analyserades genom en fenomenografisk analys.

RESULTAT

Totalt svarade 27 ridlärare på enkäten. Resultatet delades upp i sex delar, anatomisk beskrivning, instruktioner med externt fokus, förutsättningar för hjälpen, liknelser, blicken och motsägelser.

Anatomiska beskrivningar användes av många ridlärare, särskilt gällande vikt- och skänkelhjälper. Liknelser var vanligt förekommande hos ridlärarna och rörde främst bålen. Ridlärarna lyfter även fram blicken i sina instruktioner, däremot beskriver de inte hur rideleverna skall använda blicken ur ett anatomiskt funktionellt perspektiv. Motsägelser framträder både mellan ridlärarna och Ridhandboken 1.

Ida
Németh
Wängen

Louise
Dahlin
Wängen

Trixie
Hellström
Wängen
www.vitvarislandshaestar.se